

Republika Hrvatska
Općinski sud u Makarskoj
Makarska
Kralja Petra Krešimira IV 2

P-392/2026-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Makarskoj, po sucu Veroniki Aračić, u pravnoj stvari tužitelja Ante Vuinac, pok. Mile, OIB:68783146631, Blato 21, Živogošće, Blato 21, kojeg zastupa punomoćnik Alen Nola, odvjetnik u Makarskoj, protiv tuženika Općina Podgora, Podgora, OIB:87761142122, Andrije Kačića Miošića 2, Podgora, kao pravni slijednik i titular Općenarodne imovine, sa organom upravljanja Mjesni N.O. Živogošće, kojeg zastupa punomoćnik Srđan Vrdoljak, odvjetnik u Splitu, radi utvrđenja, nakon zaključenja glavne rasprave, održane dana 03.rujna 2026. u nazočnosti punomoćnika tužitelja i zamjenika punomoćnika tuženika, dana 05.listopada 2026., objavio je i

p r e s u d i o j e

Prihvaća se uređeni tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

"Utvrđuje se da je tužitelj Ante Vuinac pok.Mile Živogošće - Blato 21, OIB: 68783146631, isključivi vlasnik dijela nekretnine označene kao k.č.br. (č.zem.) 5400/1 sada upisane kao Kučarje-pašnjak površine 18459 m² u zk.ul.4895 u KO Živogošće i to baš onog njezinog točno određenog dijela površine 98 m², koji je prikazan na skici Perice Puljića dipl.inog. geod.-stalnog sudskog vještaka za geodeziju od 02.studenog 2021.godine i na čijoj skici je predmetni dio č.zem. 5400/1 KO Živogošće površine 98 m² označen slovima: A-B-C-D-I-A i koja čini sastavni dio ove presude, što je tuženik dužan priznati pa je tužitelj temeljem ove presude ovlašten za predmetni dio k.čbr. (č.zem.) 5400/1 KO Živogošće površine 98 m² zatražiti i postići uknjižbu isključivog prava vlasništva na svoje ime za cijelo uz istodobnu uknjižbu brisanja svih vlasničkih prava na navedenom dijelu predmetne nekretnine u površini od 98 m² s imena tuženika Općine Podgora OIB 87761142122, Ul. Andrije Kačića Miošić 2, 21327 Podgora, u svoje ime i kao titulara i pravnog slijednika Općenarodne imovine sa organom upravljanja Mjesni N.O. Živogošće, što je tuženik dužan trpjeti te se tuženiku nalaže da tužitelju naknadi trošak parničnog postupka u iznosu od 3.784,75 eura a na koji iznos troškova zatezna kamata teče po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena i to od 05.listopada 2026., kao dana presuđenja pa do isplate."

Obrazloženje

1. Tužitelj je protiv tuženika dana 18.veljače 2019.podnio tužbu radi utvrđenja, u kojoj je naveo da na nekretnini označenoj kao č.zem. 5400/1, sada upisanoj kao pašnjak površine 19.198,00 m² u zk.ul. 88 u KO Živogošće još uvijek egzistira upis vlasništva na ime OPĆENARODNA IMOVINA sa organom upravljanja Mjesni N.O. Živogošće, ali da je, bez obzira na takav zemljišnoknjižni, upis tužitelj stvarni i zakoniti vlasnik točno određenog dijela te nekretnine u površini od 73 m², kako je prikazan u vještačenju geodeta Nedjeljka Bitange u predmetu ovog suda broj P-653/05 od 28.kolovoza 2009.godine, i u kojem je taj dio označen slovima A-B-C-D-E-F-I-J-A, da predmetna nekretnina, u naravi, sada predstavlja uređeni i natkriveni tužiteljev privatni parking, a prije toga da su se tu nalazile voćke i povrtne kulture koje je obrađivao tužitelj sa članovima uže obitelji, a ranije da su to činili njegovi izravni pravni prednici, da je tužitelj pravo vlasništva tog dijela predmetne nekretnine stekao na način da je još 1996.godine izvršena dioba između stvarnih vlasnika više nekretnina u KO Živogošće i da je tako predmetna nekretnina, koja je do tada bila u isključivom stvarnom vlasništvu tužiteljeve roditelje Stefanije (Štefice) Juran rođ.Vuinac pok. Vice, pripala u vlasništvo tužitelju Anti Vuincu pok.Mile, da je Stefanija (Štefica) Juran do te diobe bila isključiva stvarna vlasnica zemljišta č.zem. 5349 KO Živogošće, a u kvalificiranom posjedu da je, sve do te 1996.godine, držala i predmetni dio čest.zem. 5400/1, koji da, sa čest.zem. 5349 predstavlja jedinstvenu cjelinu, da je između stranaka te diobe iz 1996.godine taj jedinstveni kompleks nekretnina (na kojima se sada nalazi opisani tužiteljev parking) bio poznat pod nazivom: "vrtal na Gomeli ispod trafostanice", a da to proizlazi i iz činjenice da je u posjedovnoj evidenciji DGU- Ispostava za katastar nekretnina u Posjedovnom listu (dalje PL) 154 nekretnina oznake čest.zem. 5349 upisana na imenu Stefanije (Štefice) Juran, da je tužitelj, radi uknjižbe č.zem. 5349 KO Živogošće, podnio prijedlog za otvaranje pojedinačnog ispravnog zemljišnoknjižnog (dalje zk) postupka koji da se kod ovog suda vodi pod br. RZ-92/2018 i za potrebe kojeg su nasljednice pok.Štefice Juran, Sonja Juran i Jasenka Vučić-Juran, dale ovjerene izjave da je upravo predlagatelj isključivi vlasnik č.zem. 5349, a budući je po istom osnovu stekao i predmetni dio č.zem. 5400/1 da se sadržaj citiranih izjava može kao dokaz koristiti i u ovom postupku, da je tužitelj već vodio parnični postupak radi utvrđenja vlasništva predmetnog dijela zemljišta, ali da je, kada je tijekom postupka bilo utvrđeno da se na cijeloj katastarskoj čestici, kao vlasnik upisala Republika Hrvatska, povukao tužbu, a da mu nije u to vrijeme bilo poznato da je ovdašnji tuženik uložio prigovor protiv rješenja o uknjižbi Republike Hrvatske, niti da je taj prigovor usvojen od strane zk suca i da je brisana uknjižba vlasništva sa RH, te da je upis vraćen na prethodno stanje, citirano u uvodnom dijelu tužbe, da je ovdašnji tuženik tražio i upis prava vlasništva susjedne nekretnine označene kao čest.zem. 5400/21 KO Živogošće iz čega da proizlazi kako se i tuženik smatra titularom predmetnog zemljišta.

2. Tužitelj je tužbeni zahtjev precizirao podneskom od 30.lipnja 2026., kako je navedeno u izreci ove presude i to nakon provođenja dokaznog postupka očividom i nakon što je vještak geodet dostavio svoj nalaz sa skicom, te uvažavajući promjene oznake nekretnine koja je predmet tužbenog zahtjeva u zemljišnoj knjizi.

3. U odgovoru na tužbu, danom u podnesku od 15.srpnja 2020.godine, tuženik se u cijelosti usprotivio tužbi te naveo da iz priloženih dokaza ne proizlazi dokazanost stjecanja prava vlasništva, da tužitelj navodi da bi vlasništvo dijela čest.zem. 5400/1

ZU 88 KO Živogošće stekao pismenima: Dogovor o diobi imovine od 11.10.1996.godine i Dogovor o diobi imovine (dodatak), od 18.listopada 1996.godine, a da se u ni jednom od tih pismena ne spominje čest.zem. 5400/1 KO Živogošće, pa da ta pismena nisu relevantna za ovaj postupak kao ni Rješenje o nasljeđivanju iza pok. Stefanije Juran, s obzirom da ni njime nije obuhvaćena predmetna čest.zem. , da je čl. 119.st.1.Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima propisano da se vlasništvo nekretnine stječe zakonom predviđenim upisom stjecatelja vlasništva u zemljišnoj knjizi, na temelju valjano očitovane volje dotadašnjeg vlasnika, da ukoliko je pok.Stefanija Juran raspolagala predmetnom nekretninom, tužitelj nema osnova za stjecanje njenog vlasništva budući ni pok.Stefanija Juran, u trenutku zaključenja eventualnog dogovora o diobi, nije imala osnove stjecanja svog prava vlasništva, odnosno na tužitelja nije mogla prenijeti prava koja nije ni imala u trenutku zaključenja dogovora na koji se tužitelj poziva, pa da tužitelj od nje nije mogao steći pravo vlasništva predmetne nekretnine, jer ni ona nije bila vlasnica iste, da je čl.115 istog Zakona propisano da se na temelju pravnog posla ne može steći vlasništvo preko granice otuđivateljeve ovlasti, da raspolaže stvarju, osim kad stjecanje vlasništva u dobroj vjeri uživa zaštitu, da ukoliko tužitelj smatra da bi predmetnu nekretninu eventualno stekao dosjelošću tuženik ističe da bi tada tužitelj trebao dokazati da je predmetna nekretnina u posjedu prednika tužitelja najmanje 40 godina prije 06.travnja 1941.godine, s obzirom da se od 06.travnja 1941.godine, na stvarima u društvenom vlasništvu nije moglo stjecati pravo vlasništva dosjelošću sve do 08.listopada 1991.godine, a da se na takvu okolnost tuženik nije pozvao niti predložio relevantne dokaze, da tužiteljev posjed nije bio pošten, jer je tužitelj znao da mu ne pripada pravo na posjed, budući je iz zk izvatka bilo razvidno da se predmetna nekretnina nalazi u vlasništvu tuženika, da tužitelj nije dostavio ni jedan dokaz da su njegovi prednici prije upisa Općenarodne imovine, bili upisani u zemljišnim knjigama pa da predlaže odbiti tužbeni zahtjev tužitelja, uz obvezu tužitelja na naknadu parničnog troška.

4. Protivio se i preciziranom tužbenom zahtjevu.

5. Sud je proveo dokazni postupak uvidom u: zk izvadak za verificirani ZU 88 KO Živogošće, očevidom uz sudjelovanje vještaka geodeta, uvidom u Nalaz vještaka od 04.studenog 2020., i Dopunu nalaza od 27.06.2022., uvidom u Dogovor o diobi imovine od 11.listopada 1996.,Dogovor o diobi imovine sa ovjerom javnog bilježnika Ante Barbića od 18.listopada 1996., e-izvadak iz katastra 154 KO Živogošće, povijest promjena na k.č.5349 KO Živogošće, skicu terena obrta Iličić Makarska, iz prosinca 2004.godine, izvod iz kat.plana, uvjerenja Upravnog odjela za prostorno uređenje SDŽ Makarska od 05.studenog 2012. i 31.srpnja 2012., rješenje j.b. Ante Pejkovića O-80/07, UPP/OS-52/07, ovjerene izjave Jasenke Vučić–Juran, od 29.studenoga 2018.i Sonje Juran od 29.studenoga 2018., vještvo vještaka mjernika Nedjeljka Bitange iz predmeta P-633/05, zapisnik ovog suda u predmetu P-653/05 od 11.rujna 2012., Rješenja zk odjela ovo suda Z-3780/14 od 10.prosinca 2014.godine, i Z-2765/15 od 11.listopada 2017., prigovor Općine Podgora na rješenje Z-3780/14, iskaze svjedoka, dopunske iskaze svjedoka i iskaz tužitelja i ranijeg zz tužitelja kao parničnih stranaka, Rešenje ovog suda broj Z-5322/2021 Rz-92/2018 od 05.listopada 1991., zk izvadak za ZU 4895 KO Živogošće, sa stanjem na dan 30.lipnja 2026., pa je cijeneći rezultate provedenog dokaznog postupka odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

6. U predmetnoj pravnoj stvari ovaj prvostupanjski sud je već odlučivao, te je Presudom poslovni broj P-2396/2019-35 od 30.rujna 2022. odbio precizirani tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan. Postupajući po žalbi tužitelja protiv te Presude je Županijski sud u Rijeci, Rješenjem broj GŽ-1736/2022-3 od 24.ožujka 2026.ukinuo navedenu prvostupanjsku presudu i predmet vratio ovom sudu na ponovno suđenje. U obrazloženju tog rješenja je navedeno da prvostupanjski sud nije dovoljno kritički ocijenio sadržaj istoga u postupku saslušanih svjedoka, koji bi upućivali na vršenje posjeda prednika tužitelja na prijepornom dijelu zemljišta još 1920.-ih godina, te da okolnost što prijepor brojčano nije naveden u dogovoru o diobi imovine, samo po sebi ne predstavlja dokaz da nije stvarno bio predmet tog dogovora, uzimajući u obzir sadržaj iskaza saslušanih svjedoka, kao i da se temeljem činjenice što tužitelj i njegovi slijednici nisu bili upisani kao posjednici predmetne nekretnine može izvesti zaključak da isti stvarno nisu vršili posjed pa da će prvostupanjski sud na novoj glavnoj raspravi ponovno provesti sve predložene i izvedene dokaze rukovodeći se činjenicom da se poštenje posjeda presumira i da se u rok za stjecanje prava vlasništva dosjelošću budući je prijepor bio u režimu društvenog vlasništva računa i vrijeme prije 08.listopada 1991., pod pretpostavkom da ne postoje drugi suprotstavljeni pravni interesi trećih osoba.

7. Uvidom u zk izvadak za verificirani ZU 88 KO Živogošće, sa stanjem na dan 04.veljače 2019. i to samo za čest.zem. 5400/1, utvrđeno je da je ista bila upisana kao pašnjak površine 19198 m².

8. Uvidom u zk izvadak za ZU 4895 KO Živogošće sa stanjem na dan 30.lipnja 2026.utvrđeno je da je predmetna čest.zem. 5400/1 pod nazivnikom Kučarje, površine 18.459 m², sada upisana u taj ZU i to kao isključivo vlasništvo ovdašnjeg tuženika.

9. Uvidom u Izvod iz katastarskog plana DGU Ispostava za katastar nekretnina Makarska od 05.srpnja 2018.godine, utvrđen je položaj predmetne nekretnine.

10. Uvidom u Uvjerjenje Upravnog odjela za prostorno uređenje SDŽ Ispostava Makarska klasa: 350-01/12-05/0192 od 07.studenoga 2012.godine, utvrđeno je kako je u istom navedeno da se čest.zem. 5400/1 KO Živogošće, na dan 16.listopada 1990.godine i na dan 24.srpnja 1991.godine nalazila unutar granica građevinskog područja Općine Makarska.

11. Uvidom u Rješenje o nasljeđivanju javnog bilježnika Ante Pejkovića iz Makarske broj O-89/07, UPPP/Os-52/07 od 29.siječnja 2009.godine utvrđeno je da se radi o ostavinskom postupku iza smrti Štefanie (Štefice) Juran pok.Vice, umrle 17.srpnja 2001.godine, da njenu imovinu čine nekretnine u KO Živogošće (knjižno vlasništvo) među kojima nije čest.zem. 5400/1 i nekretnine u KO Drvenik, kao vanknjižno vlasništvo. Njenim nasljednicama su proglašene kćeri Sonja Juran i Jasenka Vučić-Juran.

12. Uvidom u ovjerenu izjavu Jasenke Vučić-Juran od 29.studenoga 2018.godine, utvrđeno je da je ista tu izjavu dala za potrebe pojedinačnog zk ispravnog postupka, kojeg ima namjeru pokrenuti Ante Vuinac pok.Mile iz Živogošća s ciljem uknjižbe vlasništva na njegovo ime nekretnine označene kao čest.zem. 5349, upisane kao vinograd u Dole, bez evidentirane površine u zk.ul.2649 KO Živogošće, pa da ona izjavljuje, bez obzira na činjenicu da se u katastarskoj evidenciji i to u PL 154 ta nekretnina vodi na imenu njene pok.bake Štefanije (Štefice) Juran rođ.Vuinac, ni ona niti njena sestra Sonja Juran nemaju, niti polažu vlasnička niti bilo koja stvarna

prava, već da je ta nekretnina vlasništvo Vuinac Ante pok.Mile, da joj je to poznato jer je tu nekretninu znanu kao "vrtal na blatu" ispod trafostanice (na Gomeli) njena majka pismenom nazvanim Dogovor o diobi imovine od 11.listopada 1996. i Dodatka od 18.listopada 1996.godine prepustila u isključivo vlasništvo Vuinac Anti pok. Mile koji da ga od onda nesmetano uživa sa svim vlasničko pravnim ovlastima i u čemu da ga nitko ne ometa. Identičnu ovjerenu izjavu je istoga dana dala i Sonja Juran.

13. Uvidom u Dogovor o diobi imovine od 11.listopada 1996.godine utvrđeno je da je sklopljen između Štefice Juran rođ.Vuinac, s jedne strane te Vice, Jure i Ante Vuinca, svi sinovi pok.Mile, te Vesne Cobenzl rođ.Vuinac pok.Mile, s druge strane. U tom dogovoru je, između ostalog, navedeno da se Štefica Juran odriče $\frac{1}{2}$ vrta na Blatu ispod trafostanice (na Gomeli), a da za sebe zadržava zapadni dio vrta na Gomeli (Blato). Potpisa ugovaratelja su istoga dana ovjereni kod javnog bilježnika Ante Barbića iz Makarske.

14. Uvidom u Dogovor o diobi sklopljen između Štefice Juran i Ante Vuinca, koji je u njihovim potpisima ovjeren dana 18.listopada 1996.godine kod javnog bilježnika Ante Barbića iz Makarske, utvrđeno je da je u istom navedeno kako su ti ugovaratelji postigli naknadni dogovor o naslijeđenoj imovini te da Štefica Juran daje Vuinac Anti pok.Mile i "ostalu polovicu vrta na Gomeli čestica br.5349 ispod trafostanice zapadni dio- tako da je cijela čestica kompletna..."

15. Uvidom u Povijest promjena na katastarskim česticama Područnog ureda za katastar Split, Ispostava za katastar nekretnina Makarska, klasa: 936-01/18-05/491 od 30.studenoga 2018.godine utvrđeno je da je čest.zem. 5349 KO Živogošće površine 140 m² od revizije katastra iz 50-ih godina prošlog stoljeća upisana u Posjedovnom listu 154 na ime Vuinac Vice pok.Jure, Živogošće, da je 1971.godine temeljem Rješenja o nasljeđivanju broj O-138/71 od 08.listopada 1971.godine u istom PL umjesto Vuinac Vice upisana Juran Stefania, Vicina, rođ.Vuinac i da je takav upis i danas.

16. Uvidom u Skicu terena obrta za geodetsko premjeravanje Iličić iz Makarske, iz prosinca 2004.godine utvrđeno je da je na istoj prikazan posjed kako ga je pokazao ovdašnji tužitelj Ante Vuinac, te je navedeno da u taj posjed ulazi i dio čest.zem. 5400/1 u površini od 111 m².

17. Uvidom u Vještačenje vještaka za geodeziju Nedjeljka Bitange u predmetu ovog suda broj P-653/2005., utvrđeno je da se navodi kako je predmet prijedora čest.zem.5400/1 pašnjak u površini od 19607 m², KO Živogošće, zemlja zv. Blato upisana u PL 482 na ime Državno vlasništvo pod upravom Općine Podgora, da je predmet prijedora u naravi parkiralište natkriveno željeznom konstrukcijom, položeno južnije od asfaltnog puta, u naravi dio iste čest.zem. u površini od 38 m², (vrt i škrapa), te dio u površini od 73 m², (parkiralište).

18. Uvidom u zapisnik iz tog predmeta od 11.rujna 2020.godine utvrđeno je da se radilo o postupku između istih stranaka, koje su i u ovom postupku, da su na tom ročištu saslušani svjedoci Karmela Antunović, Zdravko Brajković i Saša Katić. Karmela Antunović je u svom iskazu navela da je pored predmetne nekretnine prolazila još kao dijete kad bi išla po pitku vodu i kada bi se išli kupati na plažu, pa da joj je tako poznato da je ta nekretnina od davnina bila u posjedu tužiteljevog djeda, a iza toga tužiteljevog oca Mile i njegovog strica Vicka, da su se oni podijelili i da je poslije ta nekretnina pripala tužiteljevom ocu a nakon očeve smrti tužitelju, da je na toj nekretnini bio voćnjak sa stablima smokava, badema i trešnje, a na jednom dijelu

i vinove loze, te da nije primijetila da bi netko tužitelju i njegovim prednicima osporavao posjed. Zdravko Brajković i Saša Katić, su saslušani kao svjedoci i u ovom postupku pa sud nije vršio uvid u njihove iskaze u predmetu P-653/2005, a izvršio je uvid u iskaz Karmele Antunović, jer je ista u međuvremenu umrla, pa se više nije mogla saslušati u ovom predmetu.

19. Dana 26.listopada 2020.godine proveden je dokazni postupak očevitom na licu mjesta uz sudjelovanje vještaka za geodeziju Perice Puljića. Kao predmet spora pokazana je nekretnina, koja je u naravi dijelom betonirano zemljište, dijelom zemljište posuto krupnim žalom. Pokazana nekretnina je većim dijelom natkrivena metalnom konstrukcijom na kojoj je natpis "Private parking A.Vuinac". Nekretnina se nalazi neposredno ispod javne prometnice a zapadno od kuće Blato 45 A. Vještaku je naloženo identificirati pokazanu nekretninu te je prikazati na Skici kao sastavnom dijelu Nalaza.

20. Vještak je Nalaz dostavio 04.studenoga 2020.godine i u njemu naveo da u pokazani parking ulazi i dio čest.zem. 5400/1 KO Živogošće, površine 98 m². Opisao je i granice tog dijela čest.zem. 5400/1 te dostavio skicu lica mjesta na kojoj je taj dio čest.zem. 5400/1 označio slovima A-B-C-D-I-A. Dostavio je i fotografiju parkinga. Tužitelj nije imao prigovora na Nalaz vještaka te je prema njemu i naknadnim zk izmjenama u odnosu na predmetnu nekretninu podneskom od 30.lipnja 2026. precizirao tužbeni zahtjev, a tuženik je predložio da se vještak pozove radi očitovanja zbog razlike površine spornog dijela čest.zem. 5400/1 u nalazu ovog vještaka u odnosu na ono kako je bila označena površina u Nalazu vještaka za geodeziju iz predmeta ovog suda broj P-653/2005. Vještak je pozvan očitovati se na taj prigovor tuženika, što je i učinio podneskom od 27.lipnja 2022.godine, te je naveo da se ne može izjašnjavati o površinama koje su izračunale njegove kolege, ali da može navesti da je ponovno provjerio svoj Nalaz i da u cijelosti ostaje kod njega.

21. Sud je Nalazu vještaka geodeta Perice Puljića u cijelosti poklonio vjeru, jer je po mišljenju suda, taj nalaz stručan i detaljno obrazložen, te je sačinjen prema zatečenom stanju na dan očevida 26.listopada 2020.godine, dok je nalaz vještaka iz predmeta ovog suda P-653/2005 od 28.kolovoza 2009.godine,te je očito a što proizlazi i iz usporedbe skica oba vještaka, došlo do razlike u površini zemljišta koje je pod parkingom.

22. Uvidom u spis ovog suda broj Z-5322/2021, RZ-92/2018, utvrđeno je da se radi o prijedlogu predlagatelja Ante Vuinca, protiv više predloženika za otvaranje pojedinačnog ispravnog postupka za č.zem. 5349 u KO Živogošće. I u tom postupku bili su priloženi isti dokazi kao i u predmetnom (PI 154, Rješenje o nasljeđivanju iza smrti Stefanije Juran, Izjave Jasenke Vučić-Juran, dogovori o diobi imovine od 11.listopada i 18.listopada 1996., i skica terena obrta za geodetsko premjeravanje Iličić), te je nakon izvršenog očevida na licu mjesta, na kojem su saslušani svjedoci, Zdravko Brajković i Jasenka Vučić-Juran prihvaćen prijedlog predlagatelja,te je dopušten upis čest.zem. 5349 KO Živogošće, u novi zk.ul. uz uknjižbu prava vlasništva za korist Vuinac Ante za cijelo uz istodobnu uknjižbu brisanja tog prava s imena dosadašnjih zk vlasnika.

23. Uvidom u ZK izvadak za ZU 4856 KO Živogošće utvrđeno je da je sada u taj ZU upisana čest.zem. 5349, vinograd u Dole, kao vlasništvo Vuinac Ante iz Živogošća.

24. Na raspravi održanoj dana 12.svibnja 2022.godine saslušan je svjedok Zdravko Brajković, rođen 1935.godine, nesrodan, koji je u svom iskazu naveo da zna gdje se nalazi nekretnina, koja mu je pokazana na skici vještaka, da je kuća koja se vidi na toj skici, i koja je označena kao čest.zgr. 554/2 vlasništvo obitelji Ajduk, a da je čest.zem. 5349, koja se nalazi zapadno od predmetne bila vlasništva Margarite Radalj i da je više puta mijenjala vlasnike, da je predmetna nekretnina bila vlasništvo tužiteljevog oca Mile Vuinca, kojeg se on svjedok sjeća i koji je poginuo u II.Sv.ratu, da su iza njega ostala supruga i četvero djece: sinovi Jure, Vice i Ante te kći Vesna, da je predmetna zemlja u diobi pripala Anti, da je on –svjedok na toj zemlji zajedno s Jurom Vuincem još 1952.godine prvi put kopao vrt za saditi krumpire, a da je i poslije još nekoliko puta radio na toj zemlji, da ih u tome nitko nije ometao niti govorio da to ne bi bila zemlja te obitelji, da ne zna kako je Mile Vuinac stekao tu zemlju, da su je nakon njegove smrti, u početku, koristila sva trojica njegovih sinova, a da su poslije, kada su se podijelili, Jure i Vice otišli u Malu Dubu, a da je predmetna nekretnina pripala samo Anti i da je on od tada koristi, da je njegova-svjedokova kuća od predmetnog zemljišta udaljena oko 300 m i da je ranije, dok je bio mlađi, pokraj predmetnog zemljišta prolazio svakodnevno, jer je tu glavni pješački prolaz koji povezuje naselja Blato i Strn,a da u zadnje vrijeme manje hoda, pa tako manje i prolazi pokraj te nekretnine, na kojoj da se dijelom nalazi parking, a dijelom vrt, da su na parking postavljeni željezni stupovi,da je poznavao Štefaniju Juran, da je ona tužiteljeva rođica, da su njih dvoje djeca od dva brata, da je i ona u blizini predmetne nekretnine imala u vlasništvu čest.zem. 5349 koja se nalazi zapadno od predmetne nekretnine i koja je više puta mijenjala vlasnike, da je ranije bila vlasništvo Margarite Radalj rođene Markovina, koju je naslijedio Štefanijin otac Vice Vuinac, a njega da je naslijedila kći Štefanija ud. Juran, a da ne zna čija je to sada zemlja, da ne zna točno gdje su granice zemljišta na kojem je parking, a da misli da je parking na zemljištu tužitelja.

25. Na ročištu održanom dana 23.lipnja 2022.godine saslušani su svjedoci Nenad Perić,Jasenka Vučić-Juran, Sonja Juran, Eva Vuinac i Saša Katić a svjedoci Jasenka Vučić-Juran, Eva Vuinac i Saša Katić su i dopunski saslušani na ročištu održanom dana 03.rujna 2026.

26. Svjedok Nenad Perić, rođen 1970., ranije zamjenik načelnika tuženika, nakon što mu je predložena skica vještaka geodeta, je u svom iskazu naveo da zna gdje se nalazi predmetna nekretnina prikazana na skici,da je u Općini Podgora bio vijećnik od 2009.do 2017. i zamjenik načelnika od 2017. pa do 2021.godine pa da mu je, zbog tih funkcija, poznato da je RH bila upisana kao vlasnik ove i drugih nekretnina, koje su u zemljišnoj knjizi prije toga bile upisane kao Općenarodna imovina, da se Općina Podgora usprotivila uknjižbi RH, jer se radi o nekretninama koje su u građevinskoj zoni i koje po Zakonu pripadaju Općini, pa da je donesena odluka u korist Općine, da zna da je njegov stric Ljubomir Perić u blizini predmetnog zemljišta, od tadašnje Općine Makarska kupio zemljište za gradnju kuće, ali da je i on, kao i drugi, uzurpirao i dio Općenarodne imovine, da je predmetna nekretnina u naravi parking, da ju je tako i Općina navela u detaljnom planu, a da ne zna tko je u naravi posjeduje, da se preko puta nje nalazi trafostanica, da je ispod kuće, ali da ne zna čije.

27. Iskazu ovog svjedoka sud je poklonio vjeru jer je isti u suglasju sa ostalim provedenim dokazima, posebno već navedenim odlukama ZK odjela ovog suda, pa i

u dijelu koji se odnosi na uzurpiranje Općenarodne imovine jer je to, na žalost, opće poznato, a svjedok nije ni govorio da bi i ovdašnji tužitelj uzurpirao Općenarodnu imovinu (u kojem dijelu je iskazu prigovorio punomoćnik tužitelja).

28. Svjedok Jasenka Vučić-Juran rođena 1953.godine u srodstvu s tužiteljem, nakon što joj je predočena skica vještaka geodeta, je u svom iskazu navela da zna gdje se nalazi predmetna nekretnina, da je ona, zajedno s nekretninom južno od nje, prema moru, bila u suvlasništvu njenog djeda Vice, i njegovog brata Mile, da je nakon njihovih smrti nekretnina djeda joj Vice pripala njenoj majci Stefaniji, a nekretnina Mile Vuinca da je pripala njegovom sinu-tužitelju, da su negdje oko 1996.godine njena majka i tužitelj izvršili podjelu nekretnina i da je predmetna nekretnina, zajedno s tom susjednom prema moru, pripala tužitelju, da je predmetna nekretnina prije korištena kao vrt, a od 2000. da se koristi kao parking kojeg je uredio tužitelj, da nikada nije čula da bi netko njenim prednicima, a poslije ni tužitelju osporavao pravo na posjed ili ih ometao u posjedu, da su predmetnu nekretninu zvali "ispod trafostanice", a da je trafostanica postavljena iza potresa iz 1962.godine, da je put iznad predmetne nekretnine asfaltiran prije pet do šest godina, a da je prije bio uži makadamski put i da su potpisi njene majke na Dogovorima od 11.listopada i 18.listopada 1996.godine, koji su joj predočeni.

29. Ista svjedokinja je dopunski saslušana na ročištu održanom 03.rujna 2026. te je u tom iskazu navela da iz razgovora sa djedom Vicom i babom zna da je djed Vice dio nekretnina stekao nasljeđivanjem zajedno s bratom mu Milom, a dio da je Vice dobio darovanjem od Margarite Radalj, rodice, da je taj djedov Mile bio tužiteljev otac i da je preminuo u II. sv. ratu, a da je njen djed Vice preminuo 1970., da su oba dijela, dakle i djedov i tužiteljev nekada bili vrt, da je djed obrađivao svoj dio a tužitelj svoj, te da je u diobi predmetno zemljište pripalo tužitelju, da je to zemljište dijelom parking a dijelom vrt koji se nalazi južno od parkinga i niže je od parkinga za otp. cca 1,5 metara, da ih dijeli potporni zid koji je na mjestu ranijeg suhozida napravio Ante kada je radio parking, da se njena baba supruga Vice zvala Mande i da je ona nadživjela Vicu, i da je kako joj se čini umrla 1985., da je i ona pomagala obrađivati ovaj vrt, o kojem je govorila, da su predmetno zemljište do diobe iz 1996. u posjedu držali tužitelj i njena majka Stefanija Juran, a prije nje da ga je držala njena baba, da se vrijeme diobe iz 1996. na zemljištu iznad predmetnog koje je također bilo u posjedu i vlasništvu njene obitelji sada nalazi asfaltni put, a iza njega dio na kojem je trafostanica, da je i na zemljištu koje je sada parking kojeg je uredio tužitelj također bio vrt.

30. Svjedok Sonja Juran rođena 1950.godine, u srodstvu s tužiteljem nakon što joj je predočena skica vještaka geodeta je u svom iskazu navela da je predmetna nekretnina odavno bila u posjedu obitelji Vuinac i to njenog djeda Vice i njegovog brata, tužiteljevog oca Mile, da je Vice umro 1975. a Mile još u II. Sv.ratu, da je Vicu naslijedila kći, a njena majka Stefanija ud. Juran, a Milu sinovi Ante, Jure i Vice, kći Vesna i supruga Nede, da su predmetnu nekretninu, nakon Miline smrti, koristili supruga Nede i sin Ante-tužitelj, da je Jure živio u Maloj Dubi, Vice u Njemačkoj, a Vesna u Dubrovniku, da je predmetna nekretnina pripala samo Anti, a Stefanija da se 1996. odrekla svog dijela u Antinu korist, da njima, dok je njena majka bila živa nitko nije osporavao pravo vlasništva, pa da ne zna zašto bi ga itko osporavao i tužitelju, da je parking napravljen negdje oko 2000.godine, kada je Ante na tom predjelu napravio kuću, a da pretpostavlja da je Ante napravio i željeznu konstrukciju

iznad svog parkinga, da su predmetnu nekretninu prije zvali „vrtal iznad gomile“, da je predmetna nekretnina u posjedu obitelji Vuinac, još prije nego je njen djed otišao na Novi Zeland, a da je otišao je 1924.godine, da na obližnjem zemljištu, koje je također ranije koristila obitelj Vuinac, postoji trafostanica koja je sagrađena možda nakon gradnje magistrale 1966.godine, ali da ne zna točno, da sigurno zna da je već bila provedena struja u kuće u Živogošću, kada je 1975.godine umro njen djed, da su na predloženim joj dogovorima od 11.listopada i 18.listopada 1996.godine potpisali njene majke, da je ona prije živjela u Splitu, a da, od 1998.godine, kada je otišla u mirovinu živi u Živogošću, a da je u Živogošće i ranije često dolazila.

31. Svjedok Eva Vuinac, rođena 1954.godine, supruga tužitelja, nakon što joj je predložena skica vještaka geodeta je u svom iskazu navela da se za tužitelja udala 1973.godine, da su živjeli u staroj kući na istom predjelu Živogošća zv. Blato, a da su 2000.godine blizu predmetne nekretnine napravili novu kuću za svog sina, da je predmetno zemljište nekada bilo vlasništvo Vice Vuinca, kojeg je naslijedila kći Štefica ud. Juran i njenog-svjedokinjinog svekra Mile Milivoja Vuinca, da je nakon Miline smrti, u diobi između njegove djece, predmetna nekretnina pripala njenom suprugu Anti, a da mu je i Štefica Juran 1996.godine dala svoju polovicu te nekretnine, odnosno da mu je najprije dala pola svog dijela, a kasnije i preostali dio i još neke masline, da njenom suprugu nitko nije osporavao pravo na korištenje predmetne nekretnine, a da se nitko nije ni protivio kada su njen suprug i sin 2000.godine stavili "odrinu" na toj nekretnini, da ne može točno reći kada je put asfaltiran, a da je trafostanica kada se ona udala već postojala, kao i makadamski put.

32. Ista svjedokinja je dopunski saslušani na ročištu od 03.rujna 2026., te je navela da iz razgovora zna da je njen svekar Mile preminuo u II. Sv. ratu a da kada se ona udala nije bio živ ni svekrov brat Vice Vuinac, a da je bila živi Vicina supruga Mande, koja je živjela u staroj kući u Strnu, da nikada nije čula da bi netko Mandi Vuinac i Štefici poslije njene smrti, a ni njenom suprugu, osporavao pravo na posjed ili ih ometao u posjedu, da je na predmetnom zemljištu, prije uređenja parkinga i postavljanja željezne konstrukcije bio njihov vrt u kojem su sadili voće i povrće, a da su ga prenamijenili, jer je sin izgradio kuću s pet apartmana i bio mu je potreban parking, te da je i susjedno zemljište koje je na skici označeno kao 5349 vlasništvo njenog supruga.

33. Svjedok Saša Katić, rođen 1951.godine, nesrodan, nakon što mu je predložena skica vještaka geodeta je u svom iskazu naveo da je njegova kuća od predmetne nekretnine, udaljena 20 do 25 m, da je predmetna nekretnina u vlasništvu i posjedu tužitelja Ante Vuinca, a da je, od kada on pamti, predmetna nekretnina u jednom dijelu bila vlasništvo Vice i Mande Vuinac, koje je naslijedila njegova kći Štefica ud. Juran, a drugi dio da je bio u vlasništvu tužiteljeve obitelji, da je na toj nekretnini u jednom dijelu bio vrt, te da je bilo i nekoliko stabala voća, koje je on kao dijete brao, da su se Štefica i tužitelj podijelili i da je predmetna nekretnina pripala samo tužitelju te da ju je on nasuo za parking, da nikada nije čuo da bi netko tužitelja i njegove prednike ometao u posjedu predmetne nekretnine ili im osporavao posjed, da je i on imao sličnu situaciju, da "za neku zemlju smatraš da je tvoja, a tek onda vidiš da je upisana na trećim osobama ili na Općenarodnu imovinu...", da je u blizini predmetnog parkinga kuća Mirka i Gojka Ajduka, odnosno njihovih nasljednika, a da je iznad predmetne nekretnine asfaltni put, a iznad njega da je trafostanica, koja je

napravljena desetak godina prije Domovinskog rata, da je taj put sa novim slojem asfalta asfaltiran prije šest do sedam godina, a da je ranije jedan dio bio asfaltiran, a jedan nije, te da je taj put asfaltirala Općina Podgora.

34. Isti svjedok je dopunski saslušan na ročištu od 03.rujna 2026., te je u tom iskazu naveo da je on, kao dijete od šest mjeseci počeo živjeti u Živogošću, sa svojim djedom i babom jer su mu roditelji preminuli, da su u to vrijeme, na predjelu Blato živjeli njegov djed, baba i on, Vice i Mande Vuinac i još jedna žena po imenu Ura Jukić, tako da je on, još kao dijete, znao svaki kamen na tom predjelu, da su na predmetnom zemljištu Vice i Mande Vuinac osim voćki imali i vrt u kojem su sadili povrće da ih u tome nikada nitko nije ometao niti im osporavao pravo na posjed, da je tužiteljev otac bio brat Vice Vuinca, pa da je to zemljište bilo zajedničko od te obitelji, da on ne pamti tužiteljevog oca, što znači da je davno umro, da je tužitelj prije živio na predjelu Strn, a poslije da se podijelio sa stricem Vicom i dobio dio predmetnog zemljišta, a da je poslije jedan dio dobio od Štefice ud. Juran, a da ne zna je li mu on taj dio darovala ili prodala, a da je sam tužitelj u posjedu predmetnog zemljišta više od 40 godina, možda i 50, da je poznavao Šteficu Vuinac ud. Juran, da je ona s obitelji, dok je radila, živjela u Splitu, a ljeti da su dolazili u Živogošće, a da su suprug i ona kada su otišli u mirovinu živjeli u Živogošću, da je na dijelu zemljišta o kojem je govorio sada parking, a na drugom dijelu da je vrt, na kojem se nalaze dva stabla mandarine par čokota vinove loze, raštika, da između dijela zemljišta koje je u naravi vrt i parkinga postoji visinska razlika od cca 2 m, da je vrt niže, da su parking i vrt odvojeni potpornim zidom kojeg su radili tužitelj i njegov sin negdje oko 2000.-te, da je negdje oko 2000.-te napravljen parking, a da je prije i na tom dijelu bio vrt koji se redovito obrađivao, te da se loza iz vrta penje po „odrinu“, koja se nalazi iznad parkinga.

35. Iskazu svjedoka Zdravka Brajkovića, Jasenke Vučić-Juran, Sonje Juran, Eve Vuinac i Saše Katića sud je poklonio vjeru jer su svi ti iskazi u onom što je bitno za predmet spora suglasni. Iz iskaza svjedokinje Sonje Juran (koja nije mogla biti dopunski saslušana jer je preminula 2023.) proizlazi da je između ostalog i predmetna nekretnina odavno bila u posjedu njenog djeda Vice i njegovog brata a tužiteljevog oca Mile, da su predmetnu nekretninu zvali vrt iznad gomile i da je bila u posjedu obitelji Vuinac prije nego je njen djed Vice otišao na Novi Zeland, a otišao 1924., da je posjed dijela tužiteljevog oca Mile nastavio posjedovati samo tužitelj, da je njen djed Vice umro 1975. i da ga je naslijedila samo njegova kći a njena majka Stefaniya ud. Juran i da se ona svog dijela predmetne nekretnine 1996. odrekla u tužiteljevu korist, te da nikada nitko navedenim članovima obitelji Vuinac nije osporavao pravo na posjed predmetnog zemljišta ili ih ometao u posjedu.

36. Na ročištu održanom dana 28.srpnja 2022.godine proveden je dokazni postupak saslušanjem tužitelja i tadašnjeg zz tuženika, tadašnje načelnice Općine Podgora.

37. Tužitelj, rođen 1942.godine, je u svom iskazu naveo da je njegov otac poginuo u II Sv. ratu, prije njegovog rođenja, da su u to vrijeme živjeli u Živogošću na predjelu Strn, njih četvero djece s majkom, a da je jedno vrijeme tu živio i njegov stric Vice, koji je poslije odselio na predio Blato, gdje je uzdržavao jednu ženu, koja mu je ostavila svoju imovinu, a da je on njima ostavio svu imovinu u Strnu, da su u to vrijeme na predio Blato dolazili po vodu, te brati voće predmetnoj zemlji, te da su prolazili kada su se išli kupati, da mu je stric obećao dati zemlju, ali da je to

realizirano tek nakon njegove smrti s njegovom kćeri Šteficom, da je ona njemu-tužitelju darovala sve nekretnine u Strnu, da su u to vrijeme u vrtlu sadili krumpire, da ne zna točno kako se zvao njegov djed, da misli da se zvao Jure, da ne zna ni kada je umro stric Vice, da misli da je to bilo krajem 60-ih ili početkom 70-ih, u vrijeme kada je on -tužitelj gradio kuću u Blatu, na zemljištu koje je 1966. ili 1967. godine kupio od Općine Makarska, da je tada bio jedini koji je kupio i platio zemlju i dobio građevinsku dozvolu, da su 1971. godine već bili prvi gosti u njegovoj kući, da se 1973. godine oženio i da su supruga i on jedno vrijeme na predmetnom zemljištu sadili krumpire, a poslije da su ga uredili kao parking i to nakon što su kupili zemljište i iznad svoje kuće napravili kuću za sina, da im je parking bio neophodan, da su stavili „odrinu“ da ima hlada za aute i da ih u tome nitko nije ometao, da ni strica Vicu ni ostale susjede nitko nije ometao u posjedu zemljišta, i da nije provjerio za stanje nekretnina koje mu je Štefica darovala.

38. Iskazu tužitelja sud je poklonio vjeru, jer je taj iskaz u bitnome u skladu s iskazima saslušanih svjedoka Zdravka Brajkovića, Jasenke Vučić-Juran, Sonje Juran, Eve Vuinac i Saše Katića.

39. Tadašnja zakonska zastupnica tuženika Petra Radić je u svom iskazu navela da nije dugo načelnik Općine Podgora, ali da joj je poznato da je Općina uputila javni poziv za otkup dijelova općinskih nekretnina, među kojima je i čest.zem. 5400/1 u Živogošću, da misli kako tužitelj nije među osobama koje su se javile na taj poziv, da cijene nisu definirane, da se najprije obilaze dijelovi nekretnina za koje su se stanovnici izjasnili za otkup i da je namjera Općine da se otkupe, da pretpostavlja da je i tužitelj kupio i dio iste nekretnine za gradnju svoje kuće, da se Općina zalaže za jednak pristup prema svima, a i uvjeti da će bit povoljni, da je Općina Podgora po površini najveća Općina na ovom dijelu, pa da fizički nije moguće sve obići i pratiti tko gdje parkira i pravi nadstrešnicu i sl., a to u svezi toga da je tuženik izjavio da ga nitko nije ometao pri pravljenu parkinga i stavljanju odrine i da je mandat preuzela od lipnja 2021. godine.

40. Iskazu tadašnjeg zz tuženika sud je poklonio vjeru, a iz tog iskaza proizlazi da tužitelja doista nitko nije ometao pri uređenju parkinga i stavljanju odrine, a i korištenju vrta.

41. Na raspravi održanoj dana 20. rujna 2022. godine saslušan je svjedok Branimir Mrkušić rođen 1957. godine, ranije savjetnik načelnika Općine Podgora-tuženika. U svom iskazu je naveo da o predmetnoj nekretnini nema saznanja osim što je u razgovoru s bivšim načelnikom i uvidom u zemljišne knjige utvrdio kako je ta nekretnina vlasništvo Općine Podgora, da su to utvrđivali kada su za taj dio Živogošća radili urbanistički plan, da se konkretnog zemljišta ne sjeća, da nije ni bio na licu mjesta i da mu nije poznato je li se tužitelj eventualno obraćao Općini Podgora u svezi zemljišta.

42. Iskazu ovog svjedoka sud je poklonio vjeru, ali taj svjedok, kao što je i sam naveo, nema saznanja o načinu korištenja predmetne nekretnine.

43. Iz provedenih dokaza posebno iskaza svjedoka Z. Brajković, J. Vučić Juran, S. Juran, E. Vuinac i S. Katića proizlazi da je predmetna nekretnina još najkasnije od 1924. bila u posjedu Vice i Mile Vuinca (oca tužitelja), da se u naravi radilo o dva vrta, da je jedan vrt obrađivao Mile Vuinac a drugi Vice Vuinac, da je tužiteljev otac preminuo u II. Sv. ratu 1942., da su iza njega ostali supruga, tri sina i kći, ali da je posjed „njihovog vrta“ nastavio samo tužitelj. Vice Vuinac je „svoj vrt“ koristio do smrti

1975., a nakon toga je pripao njegovoj kćeri Stefaniji zv. Štefici Juran i ona se tog vrta 1996. odrekla u korist ovdašnjeg tužitelja, koji je sada jedan raniji vrt uredio kao parking a drugi koji se nalazi niže od tog parkinga i dalje koristi kao vrt.

44. Nema dokaza da bi u korištenju ovih nekadašnjih vrtova, a sada parkinga i vrta, netko navedene pravne prednike tužitelja, a sada i tužitelja, ometao.

45. Temeljem čl. 159.st.4. Zakon o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (NN 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 129/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12, 152/14, 81/15, 94/17 i 52/25 u daljnjem tekstu ZVDSP) samostalni posjednik stvari u vlasništvu RH, Županija i Jedinica lokalne samouprave i s njima izjednačenih pravnih osoba, kao i stvari u vlasništvu crkve, ili drugih pravnih poslova koje služe za dobrotvorne ili druge opće korisne svrhe steći će dosjelošću vlasništvo tih stvari tek pošto je njegov barem pošten samostalni posjed neprekidno trajao dvostruko vrijeme od onoga iz stavka III. tog čl., dakle 40 godina.

46. Temeljem čl. 18.st.5. ZVDSP-a posjed se smatra poštenim, osim ako se dokaže suprotno.

47. Iz provedenih dokaza proizlazi da je tužitelj osobno i putem njegovih pravnih prednika nedvojbeno uživao pošten i kontinuirani posjed predmetnog dijela čest. zem. 5400/1 KO Podgora, još od 1924., kada su posjednici predmetne nekretnine bili njegov otac Mile i stric Vice Vuinac.

48. U vrijeme kada su oni stupili u poštenu posjed predmetne nekretnine, dakle 1924. na snazi su bila pravna pravila Općeg građanskog zakonika (dalje OGZ), koja se primjenjuju temeljem Zakona o načinu primjene pravnih propisa donesenih prije 06.travnja 1941.godine (NN 73/91).

49. Prema pravnom pravilu iz paragrafa 1472 OGZ-a ako stvar nije uknjižena na ime onoga koji je doista posjeduje već kao državno ili crkveno vlasništvo ili na pravnim osobama koje služe za dobrotvorne ili opće korisne svrhe, dosjelošć se svršuje tek poslije 40 godina.

50. Iz navedenog slijedi da bi tužitelj kada se uračuna i posjed njegovih pravnih prednika dosjelošću stekao vlasništvo predmetnog dijela čest.zem. 5400/1, protekom 40 godina, od stupanja u poštenu posjed, dakle, krajem 1964., koji rok je protekao prije stupanja na snagu Zakona o osnovnim vlasničko pravnim odnosima (SL SFRJ br. 6 dalje ZOVO), koji je stupio na snagu 01.rujna 1980., a čijim člankom 29. je bilo regulirano da se na stvari u društvenom vlasništvu pravo vlasništva ne može steći dosjelošću.

51. Taj članak je ukinut tek stupanjem na snagu Zakona o preuzimanju Zakona o osnovnim vlasničkopravnim odnosima (NN 53/91), koji je stupio na snagu 08.listopada 1991.

52. Iz navedenog slijedi da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan, te je kao takav i prihvaćen.

53. Odluku o troškovima postupka sud je donio temeljem čl. 154.st.1. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25 u daljnjem tekstu ZPP), te je sud tužitelju priznao troškove sastava tužbe u visini od 100 bodova ili 200,00 eura, temeljem Tbr. 7.t.1.Tarife o naknadama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 142/12, 103/14, 118/14-dalje OT), troškove sastava obrazložena podneska od 16.11.2021. u visini od po 100 bodova ili po 200,00 eura, temeljem Tbr. 8.t.1. OZ-a i troškove zastupanja na ročištima od 16.07.20., 26.10.20.

(očevid), 25.11.21., 12.05.22., 23.06.22., 28.07.22., 20.09.22., 30.06.26. i 03.09.26. u visini od po 100 bodova odnosno po 200,00 eura, temeljem Tbr.9.t.1. OT-a, troškove sastava žalbe od 16.10.22., u visini od 125 bodova ili 250,00 eura temeljem Tbr.10.t.1. OT-a, i troškove pristupa na ročište za objavu od 05.listopada 2026. u visini od 50 bodova ili 100,00 eura, temeljem Tbr.9.t.3. OT-a, ukupno 2.550,00 eura. Na taj iznos sud je tužitelju priznao trošak, PDV-a, po stopi od 25% ili 637,50 eura, trošak očevida i vještačenja u visini od 464,53 eura, te trošak pristojbe na tužbu presudu u iznosu od 6,64 eura, odnosno ukupno 3.784,75 eura, koliko troškova je i obistinjeno tužitelju u točki izreci ove presude. Na dosuđene troškove postupka sud je tužiteljima priznao pravo na zakonske zatezne kamate temeljem Čl. 151.st.3. ZPP-a, a o visini stope zatezne kamate je odlučio temeljem čl. 29.st. 1 i 2. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23-Uredba Vlade RH, u daljnjem tekstu ZOO).

U Makarskoj, dana 05.listopada 2026.

S U D A C:
Veronika Aračić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe Županijskom sudu.

Žalba se podnosi putem ovog suda u tri primjerka u roku od 15 dana od dana dostave prijepisa presude (članak 348. ZPP-a)

Stranci koja je uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, sud neće dostavljati presudu prema odredbama ZPP-a o dostavi pismena.

Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga

dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Ovjereni prijepis presude stranka može preuzeti u sudskoj zgradi.

Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, sud će presudu dostaviti prema odredbama ZPP-a o dostavi pismena (članak 335. ZPP-a).

Presuda zbog ogluhe ne može se pobijati zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

Dna:

1. Pun. tužitelja
2. Pun. tuženika
3. U spis

Broj zapisa: **9-3088e-2687c**

Kontrolni broj: **0c656-b234f-490ae**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Makarskoj** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.